

Argumentarea ca o operă studiată aparține genului dramatic

1. *Definiția:*

"Genul dramatic cuprinde opere literare destinate a fi reprezentate pe scenă. De aceea, creația dramatică impune anumite limite în ceea ce privește amplitudinea în timp și în spațiu a acțiunii prezentate."

2. *I.L. Caragiale* - cel mai apreciat dramaturg român, fiind autorul unor piese de teatru remarcabile, printre care "Kir Ianulea", "O noapte furtunoasă",...

3. O scrisoare pierdută, una dintre cele mai cunoscute piese de teatru ale dramaturgiei românești, mereu actuală, pusă în scenă în diferite concepții regizorale.

4. *Structura textului:*

"Ca în orice piesă de teatru, textul este divizat în acte care la rândul lor cuprind mai multe scene. Piesa "O scrisoare pierdută" cuprinde 4 acte numerotate iar scenele sunt delimitate prin plecarea sau prin intrarea unor personaje (ex.: "Tipătescu iese în stânga")."

"Fiind o operă dramatică, conține indicații scenice prin care autorul dă sugestii privind jocul actorilor și aranjarea decorului, de obicei marcate între paranteze (ex.: "râzând", "cu tărie", "mâhnit")."

5. Acțiunea oricărei piese de teatru se dezvoltă în jurul unui conflict dramatic:

"Acțiunea se desfășoară, de fapt, în jurul rătăcirii unei scrisori de dragoste, pe care prefectul Tipătescu i-o trimite soției lui Trahanache, Zoe. Aceasta pierde însă scrisoarea, care, ajunsă în mâinile adversarului politic, Cațavencu, devine un instrument de șantaj. Cațavencu amenință cu publicarea scrisorii în cazul în care Tipătescu, Trahanache și cei din partidul lor nu îi susțin candidatura pentru un loc în parlament."

6. Personajele textului dramatic sunt prezentate la început cu detalii privind identitatea lor.

7. Personajele comunică prin intermediul dialogului ,autorul (naratorul) neintervenind deloc în text .Fiecare intervenție a personajelor se numește replică și personajul care o dă este numit la început și se fac unele indicații scenice privind jocul acestuia (Atat Pristanda cat și Tipătescu își schimbă tonul ,poziția ,mimica în cursul dialogului și acest lucru este indicat cu precizie între paranteze)

8. O altă modalitate de comunicare este monologul dramatic constând în intervenția amplă a unui personaj aflat singur sau făcând abstracție de celelalte personaje de pe scenă .Se notează de obicei cu indicația „aparte”.

Tehnica aparte-urilor este frecvent aflată în dramaturgie.

Rolul monologului este de a dezvălui gândurile personajului și părerile lui despre ceilalți (Gândurile lui Pristanda ,din scena 2 ,despre conul Fănică ,coana Joița ,...)

9.Interogația retorică și exclamația retorică au un rol esențian în textul dramatic ,sunt folosite pentru a da relief personajelor și pentru a conferi voiciune dialogului și sunt însoțite de o intonație specifică.

.....pg180:.....

10. Încheere.